

als hoofd-
s uitbrei-
-hoofdreden
erd gericht.
volbrachten
ls opvolger
l Ave. Kerk
ijt aan als

landsch volk niet langer verstrooid wordt over
het groote „Dominion“, doch zich op enkele pun-
ten concentreert. Om dat te bevorderen kwam
ondergeteekende het vorig jaar naar Nederland,
waar en van de zijde der Ned. regering, en van
die van allerlei kerkelijke autoriteiten hulp werd
toegezegd in het opgeven van namen en Cana-
deesche adressen. Later meer.

HENRY BEETS.

737 Madison Ave. SE., Grand Rapids (Mich.)
U. S. A.**Pers-stemmen.****De Synode van de Chr. Ger. Kerk
in Amerika. I.**

Elders in ons blad houdt Dr H. Beets beschou-
wingen over deze Synode.

Eeters voorlichting konden onze lezers niet ont-
vangen.

Wij kunnen dan ook onze „Persstemmen“ daar-
omtrent tot een minimum beperken.

Eerst willen we wijzen op een punt, waarbij
Dr Beets zelf ten nauwste is betrokken.

De (Am.) „Wachter“ meldt, dat tot hoofdredac-
teur van dit blad werd herbenoemd Ds H. Keeg-
stra. „Eer men stemt voor den hoofdredacteur van
„The Banner“, dient Dr H. Beets, de tegenvoor-
dige hoofdredacteur, een schrijven in, luidende, dat
hij waardeert, dat de Publicatie Commissie hem
wederom reënommeerde als hoofdredacteur van „The
Banner“. Hij verzoekt echter niet als zodanig in
aanmerking te komen, omdat de verantwoordelijk-
heid en arbeid als hoofdredacteur steeds zwaar-
der worden, terwijl zijn werk als zendingsdirecteur
steeds uitgebreider wordt, zoodat het hem soms
moeilijk is om aan de dubbele taak recht te laten
wedervaren. Deze verklaring wordt voor kennis-
geving aangenomen. De Synode wiligt zijn ver-
zoek in om tot het einde van 1928 te mogen
fungeren, als wanneer het precies vijf en twintig
jaar zal geleden zijn, dat hij dezen arbeid be-
gon. Verder wordt een motie gepasseerd den dank
der Kerk uit te spreken voor den langen en trou-
wen dienst. Gekozen wordt nu als hoofdredacteur
van „The Banner“ Ds H. Kromminga.”

Nog nooit hebben we „The Banner“ onder de
oogen gehad, waarin Dr Beets niet als hoofdredac-
teur fungeerde.

Wij kunnen ons beide moeilijk los van elkander
denken.

Hij had de pen van een vaardigen schrijver.
Zijn artikelen waren steeds frisch en tintelden
van nieuwe ideeën.

Voor „The Banner“ beteekent zijn heengaan een
verlies.

Wij hopen, dat De Kromminga dat eenigermate
zal kunnen vergoeden.

Des te meer stellen we het op prijs, dat Dr
Beets zijn medewerking aan ons blad, welke uiter-
aard niet zoo tijdrovend is, bestendigen wil.

Misschien ontvangen we nu nog wat meer van
zijn hand.

Overigens hebben de beide kerkelijke bladen voor-
delig geoerd.

Hoe groot het batig saldo is, vonden we niet
gepubliceerd.

Wel, dat alleen 13.000 dollar kon worden uit-
gekeerd aan de Theol. School en Calvin College.

Het overige — hoeveel dat is, staat er niet
bij — is uitbesteed voor nieuwe machines, kan-
toorgereedschappen en verbeteringen op de ge-
bouwen.”

Men moet n.l. weten, dat de Chr. Ger. Kerk
een eigen drukkerij heeft, waar behalve „The Ban-
ner“ en „De Wachter“ nog wel andere drukwerken
van de pers komen.

Ook deze zullen wel reventen hebben afge-
worpen.

De honoraria van de mederedacteuren en de
hoofdredacteuren konden over heel de linie worden
verhoogd.

Hoe sterk de Kerk aldaar zich inlaat met de
interne aangelegenheden van de kerkelijke pers,
blijkt wel uit het volgende Synode-besluit:

De Commissie van Pracaadvies rapporteert verder:

1. Ten opzichte van het openen van nieuwe rubri-
ken in onze kerkelijke pers zijn er drie instructies
ter tafel, namelijk, twee van Classis Zeeland en een
van Classis Wisconsin (Agenda, Part. II, p. XVIII).
Deze drie instructies behelzen echter twee zaken:

1. Om de rubriek „Beschouwingen en Critieken“ in
„De Wachter“ te heropenen.

2. Om soortgelijke rubriek in „The Banner“ te
openen. Aangaande het heropenen van de rubriek
„Beschouwingen en Critieken“ in „De Wachter“ ad-
viseert uwe Commissie de Synode uit te spreken niet
op deze zaak in te kunnen gaan:

a. Wij de rubriek, blijkens Acta Synodi 1908, p. 47,
nummer opgeheven is geworden, en er slechts een
naamsverandering plaats greep;

b. Wij zaken, die vroeger onder het hoofd „Be-
schouwingen en Critieken“ behandeld werden, thans
voldoende in de rubriek van den hoofdredacteur en
van „Kerkelijk Leven“ behandeld kunnen worden;

c. Wij natuurlijk iedere kerkeraad of classis, mocht
men daaraan behoefte gevoelen de vrijheid heeft den
redacteur te wijzen op zaken, die hunns inziens noodig
besproken moeten worden.

Aangaande het openen van een soortgelijke rubriek
in „The Banner“, adviseert uwe Commissie de Synode
uit te spreken, dat er geen behoefte aan een dergelijke
rubriek in „The Banner“ bestaat.

Wij artikelen van bedoelden aard zeer wel in de
rubrieken „Editorials“ en „Our Doctrine“ kunnen be-
handeld worden.

Abtus besloten.

Men heeft ons weleens verzekerd, dat eenige
zaak, welke op geestelijk gebied ligt, in Amerika
alleen kans van slagen heeft, wanneer de kerk
als instituut haar ter hand neemt.

Wij vreezen weleens, dat die op den duur top-
zwaar zal worden.

In elk geval lijkt het ons juist, dat de kerk als
instituut niets op zich neemt, wat de Kerk als
organisme volbrengen kan.

De laatste gunst men soms te weinig gelegenheid
om zich naar haar aard te doen gelden.

Gelukkig zijn er teekenen, welke toonen, dat
men dit ook in Amerika begint in te zien.

Bijzonder trof ons het volgende in het Synode-
voorstel:

Dr P. J. Kromsigt van Amsterdam en vertegen-
woordigende de classis der Hervormde kerk van ge-
woonde stad omtrent den arbeid onder de Neder-
landsche emigranten in Canada en spreekt met groote
waardering over onzen arbeid onder dezen. Beant-
woordt door Dr Y. P. de Jong.

Dr Kromsigt, voor wien het „separatisme“ de
nachtsmerrie is op een Synode van „separatisten“.
Heelmaal niet bang, dat het dak van het Syno-
degebouw op zijn hoofd zou neerstorten!

Het is wel een curiosum!

Hieruit blijkt, dat zelfs Dr Kromsigt in het buiten-
land niet dezelfde is als in zijn vaderland.

Het overtrekken van de grenzen heeft ook op
hem een mysterieuse uitwerking gehad.

Maar natuurlijk zal hij in ons land wel zijn
filippika's tegen de vrije kerken en het „separa-
tisme“ met herstelde krachten hervatten.

Wij leven nu eenmaal in een wonderlijke wereld.

Naar wij vernemen bevatte de „Grand Rapids
Press“ het bericht, dat de Synode de conclusies
van het rapport inzake de vormakelijkheden heeft
aangenomen en dat in de plaats van Ds B. K.
Kuiper tot hoogleraar in de kerkgeschiedenis is
benoemd Ds H. Kromminga.

De Synode te Budapest.

In afwachting van de artikelen, welke prof.
Sebestyen beloofde in ons blad te zullen schrijven
over de Synode te Budapest, namen wij vast uit
„De Bazuin“ dit artikel van prof. Bouwman over:

De landssynode der Gerel. kerk in Hongarije, die
om de tien jaren gehouden wordt, werd 8 Mei 11, te
Boedapest geopend.

De openingssamenkomst werd gehouden in de kerk
aan de Calvijnsplaats, waarin Dr Desiderius Balhazár
voorging.

De rijksbestuurder, Nic. Hortihy, zelf lid van de
Gereformeerde kerk, ontving de leden der Synode, en
hield daarbij de volgende toespraak: „Met hartelijke
sympathie begroet ik hier de landssynode van de
Gereformeerde kerk van Hongarije, welke zich ge-
reeld maakt door hervormingen en nieuwe regelingen
aan de behoeften van het nieuw opbloeiende nationale
en kerkelijke leven te voldoen. Als trouwe zoon van
onze kerk volg ik met warme belangstelling en aan-
dacht het werk van de kerk, dat tot doel heeft het
echte geloofsleven en de gelouterde zedelijkheid te be-
vorderen, en hetwelk uitzicht geeft op de schoonste
hoop. Tot de heerlijkste resultaten, die wij in het
laatste tiental jaren verkregen hebben, moesten wij bo-
venal rekenen de versterking van het godsdienstig
bewustzijn, dat zich overal openbaart. En tot de meest
belangrijke taak der kerk behoort het in deze
richting werkzaam te zijn. Want, terwijl de kerk in
de herten harer leden het religieuze leven aankweekt,
en op deze wijze een grondslag legt voor de eerbied
voor de wetten, openbaart zij zich als de sterkste
pijler der burgerlijke orde en de beschermmer des
vaderlands, voor welks welzijn te werken wij immers
allen — zonder onderscheid van belijdenis — met
toewijding van al onze krachten bereid zijn. Terwijl
ik u dan van harte dank, dat gij mij bij het begin van
uwen zegenvollen arbeid hebt opgezoekt, smoek ik
den zegen van den Almachtige voor alle leden der
Synode af, opdat deze tot welzijn van ons land en onze
kerk rijke vruchten drage.”

Als afgevaardigden van buiten waren tegenwoordig:
Prof. Dr Duncan van de universiteit St. Andrews; van de
verenigde vrije kerk van Schotland; Rev. Quen; uit
Amerika Dr Mac Farland, en van de organisatie
Life and work: Dr Adolf Keller.

Door den onderling-voorzitter der synode werd ge-
wezen op de groote verliezen, die de Gereformeerde
kerk van Hongarije tongevolge van den vrede van
Trianon had verloren. Van de 2080 Gereformeerde
gemeenten bleven in het verkleinde Hongarije slechts
1020, en van de 2.650.412 zielen niet meer dan
1.670.144.

Een gewichtige beslissing werd genomen op het
punt van de gemeende huwelijken. Volgens de wetten
van de Gereformeerde kerk mogen de paedagogen, die
in dienst der kerk zijn, slechts met de aanhangers van
de Gereformeerde of Evangelische kerk in het huwe-
lijk treden. Er was een voorstel, om deze bepaling
te verruimen, zwaaijck, dat een gemengd huwelijk
geoorloofd zou zijn, mits de Gereformeerde religie van
de kinderen van beide geslachten door een schrift-
lijke verklaring verzekerd zou zijn. Dit voorstel werd
afgewezen.

Een van de gewichtigste besluiten der Synode was,
dat omtrent de kerkelijke tucht. In een principiële
verklaring werd uiteengezet, dat Christus is het hoofd
der kerk en dat in zijn naam de stichtelmacht moet
worden uitgeoefend. Om de heiligheid der kerk beter
te doen uitkomen, werden de volgende maatregelen
getroffen.

De tucht, welke tot hertoe bestond in de bestraf-
ting en in het ontnemen van het actieve en passieve
kiesrecht, werd uitgebreid, doordat de kerk de zon-
daren uitsluit van het heilig avondmaal, en van het
gebruik der overige kerkelijke rechten, met uitzon-
dering van het kerkbezoek, den doop der kinderen en
de mogelijkheid om de kinderen naar de Gereformeer-
de scholen te zenden.

Als duur van de geldigheid der straffen werd ten
hoogste vijf jaren gesteld. Herhaalde waarschuwing
en vermaning moeten aan de toepassing der kerke-
lijke tucht voorafgaan.

Uit deze bepalingen omtrent de kerkelijke tucht
blijkt, dat de Hongaarsche kerk een periode van
geestelijke verdieping ingetroden is. Zij ontplooft zich
al meer als eene vergadering van geloovigen, naar het
Calvinistische ideaal. Zij is nog wel niet wat zij moet
zijn, maar er is een ernstig streven om zich als
Gereformeerde kerk te openbaren.

De Synode te Tulsa.

Nog een derde Synode trekt onze belangstelling
n.l. die van de Presbyteriaansche Kerk in Amerika.
Vooral de zaak van het Seminarie te Princeton
staat voor ons in het brandpunt.

Zij is nog niet tot een beslissing gekomen, maar
voor een jaar uitgesteld.

In het kort deelt „De (Am.) Wachter“ mee:

Dezer dagen was ook de Presbyterian Church
(North) in Generale Synode te Tulsa, Oklahoma, ver-
gaderd. Reeds meer dan eens schreven we in 't ver-
leden over wat er in die Kerk omgaat tegenwoordig.
Om onze verwaantschap met die Kerk in leer en kerk-
regering is er onzerzijds ook in hare aangelegen-
heden meer dan gewone belangstelling.

Sommige zaken, waarvan we wisten, dat ze ter be-
handeling zouden voorkomen, stonden bij ons natuur-
lijk op den voorgrond in die belangstelling. Met ver-
langen zagen we uit naar bericht dienaangaande.

Wel het meest waren we benieuwd naar wat er met
Princeton's Seminary gedaan zou worden. En het
bericht heeft ons gemeld, dat er nog niets mede ge-
daan is. Ja, er zijn natuurlijk wel rapporten geleverd,
een meerderheids- en een minderheidsrapport; er zijn
vurige speeches afgekoken en ook wel besluiten ge-
vallen. Maar eene oplossing is er niet gevonden.

Noch het meerderheids- noch het minderheids-rap-
port werd aangenomen. De beslissing werd uitgesteld
tot de vergadering der volgende Generale Assembly
in 1929; de bestaande Commissie van ERF, die in 1926
werd benoemd, gecontinueerd en alle Presbyterische
bladen verzocht, om zich gedurende een jaar van dis-
cussie over deze zaak te onthouden. En aan de Board
of Directors (van het Seminary) werd de opdracht ge-
geven, om onverwijld stappen te nemen tot het bij-
leggen van de geschillen in het Seminary en te rap-
porteren aan de General Assembly in 1929.

Nog geen beslissing: Nu vereffening en oplossing
der moeilijkheden gezocht achter gesloten deuren!
Goed en wel, maar nu mogen de rechtzinnigen wel
dubbel op hun hoede wezen. Want nu zal men de rug-
gestaan van het getrouwe, meelevende volk missen,
en dat volk zal missen bekendheid met het verloop
der zaken en alzoo misschien in slaap gestust worden.
We zijn inderdaad verre van gerust. En de bladen zich
van discussie onthouden? Maar als die Commissie van
ERF, of de Board of Directors gebronde het jaar van
zoogenaamde wapenstilstand eens verkeerde dingen
doen, mag de kerkelijke pers dan wel zwijgen? Im-
mers neen. Ook de mannen van de pers hebben hunne
verantwoordelijkheid voor God.

Er was een verzoekschrift ter tafel ondertekend
door 10.000 orthodoxe predikanten en ouderlin-
gen om geen wijziging te brengen in het beheer
van het seminarie te Princeton.

Over zulk een massa-petitionnement sprak de
Synode haar afkeuring uit.

Wij welen niet in welke bewoordingen die af-
keuring is uitgesproken.

Als men zich tot het formeele beperkte kan
daarlegen niets worden ingebracht.

Als het materiële daarmee maar niet in een
hoek wordt geduwd.

In „De Rotterdammer“ geeft prof. H. J. G. van
Andel nog deze interessante bijzonderheden.

Het begin der vergadering toonde aldaar dat er
spanning in de lucht zat. Er waren vier candidaten
voor president: een ultra-fundamentalist, bankier
Smith van Philadelphia, die verleden jaar tot aller
verwondering zijn stemmen had overgedaan aan Dr
Speer, moderaat der moderaten; een geprononceerde
fundamentalist, Dr J. A. Dunkel van Indianapolis,
als zoodanig aangekondigd, ja zelfs met grooten durf
„partijman“ geheuen, alsof de echte-Calvinisten niet
het recht hadden op alle zetels in een historisch
Gereformeerde Kerk; een moderaat fundamentalist,
Dr H. K. Walker van Los Angeles, en een liberaal
Dr Mc. Abee van het liberale Mc. Cornick Seminarie
te Chicago. De eerste en de laatste trokken zich terug.
Bij de verkiezing bleek Walker 303 en Dunkel 318
stemmen op zich te vereenigen. Dit leek oogenacht-
lijk een repetitio te worden van 1927, doch men
moet niet vergeten, dat Walker verscheidene stemmen
moet gehad hebben ter wille van de hoffelijkheid
— hij was een Westersch candidaat en de Synode
was in het Westen — en ter wille van de tarteit:
Taf van geprononceerde fundamentalisten moeten op
Walker gestemd hebben, om de „moderaten“ gunstig
te stemmen in de Princeton zaak.

Twee dagen later was er een incident, dat toont
hoe nu tien jaar de hekken verhangen zijn. Het is de
gewoonte ex-presidenten uit te noodigen de Synodes
bij te wonen om een soort groot of zegenbede uit
te spreken. Patien, die van wege zijn hoogen leef-
tijd niet komen kon, had een brief gestuurd, om de
Princeton-zaak te bepleiten en deze brief werd in
circulaire-vorm uitgedeeld. Toen haalde Dr Henry van
Dyke een strek uit, die de twijfelaars onder de